

τε μόνο ο κτηνάνθρωπος αυτός ξύπνησε, όταν τις είχα πει σφίξει, και τις είχα στερεώσει γερά, στα σιδρένια ποδαρικά του ξύλινου κρεβάτιού του...

Αντιστάθηκε, αψίλαξε, βίλαστημιούσε, μα ή θηλειά του λαμύθ του, σφιχτά στερεωμένη γύρω του, τον πονούσε φριχτά και τον ανάγκασε γρήγορα να μείνει άκίνητος. Ή φωνάρες του διως γινόντουσαν επικίνδυνες, και σε μία κατάλληλη στιγμή—την ώρα που τσίριζε ξαφνικά το άναμμένο σπωματσέτο, και τον έκανε ν' ανατριχιάσει και να γυρίσει προς τή χει—τοίγχεσα βίαια στο στήμα την άερα του κουρελιασμένου σεντονιού του...

Έπειτα, βλέποντάς τον να λούζεται από ιδρώτα άγωνίας, και να ξερσνάει επίμονα με τή θρόβανιχτα ρουθούνια του, πήρα απ' τή τροπέλι ένα μικρόφωαδο μαγαίρι τής κουζίνας, και στάθηκα αντίκρου του όρθη μ' ένα διαβολικό χαμόγελο στα χείλη μου...

Υστερα μ' ένα ξέσπασμα άγριας χαράς, μούγκρασα :
—Ή σισρά μου τώρα, όρχιστε !..

Και τή όβλιονόμο με τή μαζαίρι μιράτσο μου σφραθήκε ψηλά, στάθηκε μετέωρο λιγάκι, κ' έπειτα έπεσε με δύναμη στο πρόσωπό του, ενώ τ' άσπασφερά μου μάτια σφάλησαν γοργά και κούφητραν πίσω απ' τις κωχιές κουρτινες των βλεφάρων μου, σάν ν' άφιδάζαν προκαταβολικά πού θάβλεπαν τή μολυσμένο αίμα του άτιμου... Τόν χτύπησα... Τόν χτύπησα... Δέν θυμάμαι πειά κ' έρω πόσες φορές...

Κάτοτε, έπιτέλους, σταμάτησε ή λύσσα μου. Μα έπάνω στο βρώμικο κρεβάτι βροσσοταν πειά τή πτόμα του άνανόρου κακούργου, άνισκου τώρα να λερωθή— με τή μολυσμένη άνάσα του— κ' άλλες ψυχές, πλάσμενες για μιά άσπλη ζωή!..

—Τέχνον μου, γιατί διάφρες σέ αίμα, έστο και λερωμένο ;...

—Πάτερο μου, ό άνθρωπος αυτός μ' έφριξε στο βούζο... Κι' αυτός ό βούζος ήταν τέτοιος, πού μοναχά με αίμα ξεπλένονταν...

—Υπάρχει και Λικασσίνη, τέχνον μου...

—Δέν φτάνει ή Λικασσίνη σέ τέτοιες περιπτώσεις... Μοναχά ή άγρια έκδίκηση μερούδες να ξεπλύνει τήν άνακατόβητη κατατροφή τής άγνοτήτς μου και ν' άπειλήσει τή Κοινωνία απ' τή άπειλητική σαπίλα ενός γαρχνιασμένου μέλους τής...
—Τέχνον μου, δέν τοίμω να σέ καταδικάσω... Σου δίνω τήν εχθρ μου—για στήχημα προσωρινό τής συζλιονισμένης από μιά τέτοια δοξασιά πηχίς σου—και θά παρακαλέσω όλόθεσμα τόν ασάχηκό μας άλάστη να φίξη μ' έπειτα τή ματιά Του έπάνω στο βαρύ σου κρατίσιο...

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Μπαζού φίλον ;
—Έχεις σαγούρα ;
—Όχι, δέν άγοράζω πειά !
—Γιατί ;
—Γιά να σ' άναγκάσω... να κώχης τή κόπνισμα !

—Κατηγορούμενε, έβλεψες πέντε δεμάτια άχρωα από τήν άποθήκη του μηρυτού. Τι σ' άνάγκασε να τή κώχης αυτό ;
—Ή... πεινά, κώχη πρόδερε !

Σέ μιά ένθεσι ζωγραφικής. ***
'Εν α ρ ε π α ρ χ ι ώ τ η ς . — Καί πόσο έχει αυτή ή εικόνα ;
'Ο ς ω γ ο ά ρ ο ς . — Πέντε χιλιάδες δραχμές, κώχη.
'Ο ε π α ρ χ ι ώ τ η ς . —Τί λές, άδερφέ ! Έγώ χθές άγόρασα στο δρόμο κοτάκι Μένγα Άλξσανδρο με 15 δραχμές κ' έσύ μου χητάς πέντε χιλιάρα για έναν παληομαρά !..

Σέ σιναναστροφή.
—Δέν τραγουδάτε τίποτε, δεσποινίς ;
—Μά είνε τόσο ξένοι έδώ... και...
—Και ντρέπεσθε ;... Μή σάς μέλλει, άμα άρχίσετε θά... φύγουν όλοι !

Στό Δικαστήριο. ***
'Ο π ρ ό δ ρ ο ς . — Είνε αλήθεια ότι έχρίτησες αυτόν τόν άνθροπον τόσο θάνασα ;
'Ο κ α τ η γ ο ρ ο ύ μ ε ν ο ς . — Ή αλήθεια είνε ότι μ' έφερε σέ πολύ δύσκολη θέση, γιατί είνε ένας ήλιθος.
'Ο π ρ ό δ ρ ο ς . (θυμωμένος). — Πιρόσφε καλά ! Καί οι ήλιθοι είνε άνθροποι, διως έσύ κ' έγώ !..

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Στήν Ίσπανική Βουλή ύπεβλήθη πρό μινός ένα νομοσχέδιο διά του οποίου έπιτρέπεται στις διαγραφίνες πού έχουν πενταετή άσκησι του επαγγέλματος των να διορκώνται εισαγγελέις.

—Δώδεκα άεροπόροι έτοιμάζονται να διασχίσουν κατά τή τέλη Ιουλίου τόν Άτλαντικόν, έκ τής Αμερικής στην Ερώπη.

—Μεταξύ αυτών θά είνε και ό Αμερικανός άσπασς τής άεροπορίας Ρότζερ Ουίλλιαμς, ό οποίος άναγορώντας έκ Ν. Υόρκης, θά έλθη διά μις πτήσεως και άνευ οδδενός διαμέσου σταθμού στην Ελλάδα. Θά ξεκινήση δηλαδή από τή Ν. Υόρκη τή πρωτή τής 24ης Ιουλίου και θά βρσικεται στην Ελλάδα τή μεσημέρι τής 27ης Ιουλίου.

—Κάθε Άγγλος γράφει 55—60 έπιστολές τόν χρόνο.
—Η άναλογία των σφύλων στην Άγγλία είνε 60 επί 1000 κατοίκων.

—Ό Γερμανός ύγεινολόγος Φρόντς Μπαίχεν έκαμε πρό ήμερών μιά διάλεξι στο Ιστορικό Ίνστιτούτο του Μονάχου σχετικάς με τή ζήτημα του ύπνου.

—Όπως έθεβαίωσε ό δόκτωρ Μπαίχεν, ή τοποθέτησις τής κλίνης καίει σπουδαίο ρόλο στο ζήτημα του ύπνου.

—Η καλύτερη θέση του κρεβατιού είνε με τή κεφαλή προς βορράν και τή πόδια προς νότον. Ή χειρότερη δέ, με τή κεφαλή προς δυσμιάς και τή πόδια προς άνατολάς.

—Στό Βέλγιο διατηρείται ακόμα ένα αρχαίοτατο έθιμο, παρόμοιο του οποίου δέν ύπάρχει σε καμιά άλλη χώρα :

—Τήν ήμερα τής Πεντηκοστής, κάθε χρόνο, γίνεται διαγωνισμός σπίνου στις πλατείες των πόλεων και των χωριών. Όσοι έχουν σπίνους, τους φέρουν μέσ' στα κλινοβία τους, στον τόπο του διαγωνισμού. Τά κλινοβία είνε σκελετωμένα μ' ένα λευκό ύφασμα, κάτω από τή όποιον οι σπίνι σπασούν.

—Σέ μιά ώριμένη στιγμή ό δήμιος του τόπου δίνει τή συνήδη. Τά κλινοβία ξεσκεπάζονται και οι σπίνι αρχίζουν να κελάρουν όλοι μαζί.

—Βραβεύεται δέ ό σπίνος του οποίου τή κελάρημα θά διαρκέση περισσότερο ώρα και θά κώχη τις μελωδικότερες τριλλίες.

—Στόν βραβεύόμενον ό δήμιος προσφέρει 5.000 φράγκα κ' ένα πολυτελέστατο κλουβί.

—Όπως σ' έδω τις μεγαλοπόλις τής Ιταλίας ύπάρχουν ειδικά ρεστοράν, των οποίων τή μενού άποτελείται άπυκτιστικά από βασιμάρες και χελώνες, μαγειρευμένους κατά διαφόρους τρόπους, έτσι και στο Παρίσι λειτουργούν παρόμοια ρεστοράν, πού μαγειρεύουν διάφορα φραγήτά με κρέας μικρών κινταριών και κροκοδείλων !

—Στήν Άγγλία ή μόδα των άνδριών ένδυμάτων για τις γυναίκες γενικέεται κατασταλητικά. Σήμερον με μιά τελευταία στατιστική, οι διάφοροι οίκοι μόδας του Λονδίνου, παρέδωσαν κατά τόν λήξαντα μήνα Μάιον σέ κώρες και δεσποινίδες 37.820 άνδρωκές ένδυμασιές κατασκευασθείσας επί μέτρο.

—Στις άνατολικές άκτές τής Γροιλανδίας βρσικεται μιά φουή Έσκιμώων, τήν όποια για πρώτη φορά άνεκάλυψε ό Άγγλος έξερευνητής Χόλμ, στό 1882.

—Οι κάπνοκοι τής φουής αυτής άνήρχοντο τότε σέ 570. Τελευταία πού τους έπισκέφθη ό Νορβηγός έξερευνητής Μάθιασον, δέν βρήκε από αυτούς πειά μόνο 60. Ή μόνη τους άσχολία είνε τή κνήνη τής φουής και τής λευκής άρκτου, από τή όποια και τρέφονται.

—Τήν περασμένη οδομάδα στό Μαιενθίο τής Πάρμας, γεννήθηκε ένα κοριτσάκι ενώ ή μητέρα του είχε πεθάνει πρό δύο ώρών. Τό γεγονός αυτό συνέβη υπό τις έξής τραγικές περιστάσεις :

—Ή Μαιενθία Περουήτιν είχε πάει στό Δημαρχείο τής πόλεως να ζητήσει ένα εισιτήριε για τή Μαιενθίο, γιατί ήταν έτοιμόγεννη. Τό Δημαρχείο έπισκευαζόταν και τήν ώρα πού ή Μαιενθία έφευγε απ' αυτό, ένα τεράστιο δοκάρι έβρεγνε από τή χείρια των έργατών και τή χτύπησε κατακρίφαια.

—Όταν τή μετέφεραν σ' ένα ιατρείο, είχε πειά ξεψυχήσει. Ό γιατρός πού τήν έξήτησε, διάταξε τότε και τήν μετέφεραν στό Μαιενθίο, όπου κατόπιν έπευβάσεως έφεραν στη ζωή ένα ύμείστατο κοριτσάκι.

—Κατά τις άνακαινώσεις των ειδικών γεωλόγων, πού παρακολούθησαν τήν τελευταία έκρηξι του Βεζουβίου, ή έκρηξι τής λάβας από τόν κρατήρα του ήφαιστείου γινόταν με ταχύτητα δέκα χιλιομέτρων στο λεπτό.

—Από τή Νορβηγία έξάγεται κάθε χρόνο στο έξωτερικό μωρουένλαιο αξίας 715.000 λωρών.
Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

